

Parkinson

Oud en trillende handen als ik aan mijn vader en Parkinson dacht,
Tot de dag dat ik zelf bij de neuroloog op de uitslag wacht.
En voor je het echt beseft , ik heb de ziekte van Parkinson,
Te jong en vaak eerder dan jij zelf wist dat het begon.

Lichamelijk en emotioneel er staat veel te gebeuren,
Motorisch , je gaat achteruit en/of je zit ineens te treuren.
Dopamine tekort dus maar weer een tabletje erbij,
Hooft de dystonie als bijwerking er wel of niet bij?

Geluiden, het praten door elkaar is druk en vaak teveel,
Dat mensen dit niet begrijpen maakt je emotioneel.
's-nachts lig je uren wakker en voel je je alleen,
Zonder het begrip van mensen , waar moet ik heen.

Afscheid nemen van een actief leven doet zeer,
Maar vrienden verliezen door een ziekte nog meer.
Door het onbegrip over Parkinson laten zij je alleen.
En vraag je af wil ik die mensen nog om mij heen.

Want och, je ziet er goed uit dus waarover maak je druk,
En je fietst en kunt nog van alles, dat is een geluk.
Dus stel je niet aan en maak er nog wat van,
Maar ze weten niet wat ik nog wil en echt niet meer kan.

Actief bezig zijn, het beste uit dit leven proberen te halen,
Niet negatief zijn, over wat je niet meer kunt zitten balen.
Nog willen zijn wie je was, zorgzaam en er zijn voor iedereen,
Maar door de Parkinson steeds meer afhankelijk en vaak alleen!